

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200121
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715200121.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom, vo veci starostlivosti o mal. D. t.č. bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, dieťa rodičov C., právne zastúpený JUDr. Ján Súkeník, AK Stred 60/55, Považská Bystrica, a D., právne zastúpený JUDr. Zuzana Tomášová, AK Považská Bystrica, o návrhu matky o zrušenie striedavej starostlivosti nad maloletým a zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky a určenie výživného vo výške 120,- Eur takto

rozhodol:

Súd mení rozhodnutie Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 8P/52/2011-154, zo dňa 10. 9.2012 a to tak, že súd zrušuje striedavú starostlivosť rodičov k mal. D..

Súd zveruje mal. D. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého vychovávať, zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach.

Otec je povinný prispievať výživným na mal. D. po 80,- Eur mesačne do 31.12.2015, a od 1.1.2016 je otec povinný platiť výživné vo výške 120,-Eur mesačne, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

Zameškané výživné za obdobie od 1.1.2015 do 31.5.2016 vo výške 1560,-eur súd povoľuje otcovi splácať popri bežnom výživnom v 80-eurových mesačných splátkach, keď prvá splátka je zročná spolu s bežným výživným na nasledujúci mesiac po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

odôvodnenie:

Matka sa svojim návrhom domáhala zrušenia rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 8P/52/2011-154, z 10.9.2012, v časti ohľadne zverenia maloletého D. do striedavej starostlivosti oboch rodičov, pričom návrh odôvodnila tým, že je to syn, ktorý nechce bývať u otca s odôvodnením, že u otca sa nudi, má značné psychické problémy, ktoré vyvrcholili do takej situácie, že musela matka s ním začať navštevovať psychologičku MUDr. Karasovú. Uviedla, že striedavá starostlivosť tak, ako bola určená, nie je v prospech dieťaťa, ktoré striedavú starostlivosť veľmi negatívne vníma.

Otec s návrhom nesúhlasil dôvodiac, že nie je pravda tvrdenie matky o tom, že by striedavá starostlivosť zle vplývala na dieťa, naopak myslí si, že je to matka, ktorá sústavne robí všetko k tomu, aby striedavú starostlivosť zmarila. Dieťa sa uňho úplne inak správa, ako prezentuje matka vo svojich podaniach a vyhláseniach.

Opatrovník na základe vykonaného dokazovania doporučil striedavú starostlivosť zrušiť a dieťa zveriť do starostlivosti matky a určiť primerané výživné.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, výsluchom opatrovníka, výsluchom samotného maloletého, vzhľadom k problematike konania súd pribral do konania znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí - psychológia dospelých Mgr.Boženu Doničovú, ktorá vypracovala znalecký posudok, oboznámením sa ostatnými listinnými dôkazmi , oboznámením sa obsahom spisov Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 6P/93/2014, ako aj obsahom spisu 8P/52/2011, najmä rozsudkom a zistil z takto vykonaného dokazovania nasledovné :

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 8P/52/2011-154, zo dňa 10.9.2012 bol maloletý D. zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov s tým, že striedavá starostlivosť bola stanovená v týždenných intervaloch a to tak, že každý nepárny týždeň v mesiaci osobnú starostlivosť zabezpečuje matka a každý páry týždeň osobnú starostlivosť zabezpečuje otec. Výživné rodičom upravené nebolo . Zároveň uvedeným rozsudkom bolo určené, že počas vianočných sviatkov, aj Veľkej noci bol upravený styk otca s maloletým.

V súčasnej dobe matka maloletého D. uviedla, že striedavá starostlivosť nie je v prospech dieťaťa, nakoľko je to práve dieťa, ktoré odmieta striedavú starostlivosť a nechce bývať u otca uvedený týždeň. Matka ďalej uviedla, že takáto situácia nenastala zo dňa na deň. Bolo to postupne, keď jej chlapec začal rozprávať, že k otcovi nechce chodiť, uvádzala, že otec po ňom kričí, že u otca je všetko masťné, že sa tam nudí a chce bývať radšej u matky, kde má kamarátov, kde mu je lepšie. Uviedla, že tento postoj maloletého nevedol automaticky k tomu, že by chlapca prestala dávať otcovi, ale bol to práve maloletý, ktorý plakal a doslova odmietal chodiť k otcovi. Z tohto dôvodu matka začala aj navštevovať psychológa, ktorý sám doporučil, aby sa kontakt s otcom v zmysle týždenných návštev u otca obmedzil.

Otec uviedol, že tvrdenia matky sa nezakladajú na pravde, že nie je pravdou, že by to bol maloletý, ktorý chcel prestať chodiť k nemu, uviedol, že toto je nahovorené zo strany matky a žiadal k tomuto podrobné znalecké dokazovanie. Uviedol, že chlapec normálne za otcom chodieval s tým, že žiaden problém chlapec pred ním neprezentoval. Zároveň uviedol, že v prípade, že by sa striedavá starostlivosť zrušila, on nechce žiadnu úpravu styku s dieťaťom a v podstate ponecháva celú zodpovednosť na výchove dieťaťa na matku. Zároveň poukázal, že to bude mať neblahé následky v budúcnosti na dieťa, nakoľko na jeho výchove sa nebude zúčastňovať otec. Pokiaľ aj chlapec vypovedal pred súdom a inými inštitúciami tak, ako vypovedal, je to doslova na základe toho, že mu to matka takto káže, povedal mu to údajne sám chlapec, že pri tomto ho matka silno chytila za ruku a kázala mu, že bude vypovedať tak, ako mu kázala.

Opatrovník uviedol, že robili pred pojednávaním pohovor s dieťaťom, kde jednoznačne sa chlapec vyjadril pred opatrovníkom, resp. pracovníkom, ktorý tento pohovor vykonával, že k otcovi ísť nechce. Otec namietal aj tento spôsob výsluchu, že vôbec nebol o tom informovaný, že opatrovník robí s dieťaťom pohovor.

Na základe všetkých týchto skutočností potom súd dospel k záveru, že bude potrebné ustanoviť znalca, ktorý by sa mal vo svojom znaleckom posudku vyjadriť k tomu, z akého dôvodu došlo u maloletého k takejto zmene a prečo tento nechce chodiť k otcovi a teda či v súčasnej dobe striedavá starostlivosť je v neprospech dieťaťa alebo striedavá starostlivosť môže pokračovať. V priebehu konania zároveň matka žiadala, aby súd predbežným opatrením zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, nakoľko dieťa skutočne k otcovi chodiť nechce a ona sa bojí následkov, ktoré by pre ňu znamenali v prípade, že by dieťa otcovi nedávala. Na základe týchto skutočností potom Okresný súd v Považskej Bystrici v konaní 6P/93/2014-23, vydal formou predbežného opatrenia uznesenie, ktorým zveril do starostlivosti maloletého D. Matke C. a to až do rozhodnutia vo veci samej. Uvedené uznesenie bolo aj v rámci odvolania potvrdené Uznesením Krajského súdu v Trenčíne, pod sp.zn. 4CoP/7/2015-55, zo dňa 30.januára 2015. Súd sa stotožnil s tým, že v súčasnej dobe vzhľadom na situáciu sú splnené zákonné podmienky k tomu, aby predbežné opatrenie o zverení maloletého D. do osobnej starostlivosti matky. Pri vydaní predbežného opatrenia vychádzal súd z potvrdenia psychologičky a kolízneho opatrovníka, v ktorom potvrdení je možné vyvodiť záver, že v súčasnej dobe / v čase vydania predbežného opatrenia / má maloletý absolútne odmietavý postoj k realizácii striedavej starostlivosti a mohlo by pokračovaním striedavej starostlivosti dôjsť k ohrozeniu jeho zdravého vývoja.

Znalčka pribratá do konania Mgr. Božena Doničová- znalec z odboru psychológie- odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých vypracovala znalecký posudok pod číslom 2016/03.

Závermi znaleckého posudku na základe podrobného vyšetrovania uviedla, že maloletý k otcovi vyjadruje pozitívne city a vzťahy, maloletý otca výhradne neodmieta, ale ani nemiluje, má ho rád. K matke má vybudované silné pozitívne vzťahy, je emočne naviazaný na matku, cíti sa byť v jej prítomnosti voľný, slobodnejší a dochádza medzi nimi ku kompromisom, dohodám a rešpektujú sa. Maloletý sa taktiež vyjadril pozitívne k partnerke otca. Maloletý D. vo svojom vnútri má rád oboch rodičov. Ani k jednému rodičovi nemá výhradne odmietavý negativistický postoj, aj keď ku matke má vybudované o niečo silnejšie väzby, má zo strany matky väčšiu slobodu samostatnosti, čo mu vyhovuje. Maloletý je samostatný, rád rozhoduje o svojom čase a programe. Znalec zároveň uviedol na základe vyšetrovania, že obidvaja rodičia sú schopní zvládnuť výchovu. Nepotvrdili sa ani u jedného z rodičov kontraindikácie. Postoj maloletého na stretávanie sa s otcom je rôznorodý, nestabilný, mení sa a je neustálený. Maloletý je v jednej chvíli veľmi rád, že sa s otcom stretol, pamätá si, že u nich býval striedavo týždeň u otca a týždeň u matky. Po chvíli je zas nespokojný, neistý, vyjadruje obavy z toho, že by mal čo len prespať u otca. Je nerozhodný, ambivalentný. Maloletý chce sám rozhodovať, kedy, ako často a ako dlho sa bude stretávať s otcom. Zároveň pri vyšetrení maloletého znalec dospel k záveru, že D. vypovedá tak, aby neublížil ani jednému z rodičov a žiadal, aby to čo povedal, nebolo povedané ani matke, ani otcovi. V prítomnosti samostatne s jedným z rodičov povie zas to, čo rodič chce počuť, resp. aby sa nepríjemnej situácii vyhol, alebo v prítomnosti matky dochádza zo strany maloletého aj k manipulačnému správaniu a prenášaní pocitov viny na druhého za svoje vyjadrenie. Potvrdilo sa, že maloletý D. bol aj svedkom nevhodného správania sa rodičov, avšak navzájom voči sebe, teda nielen jednostranne, buď zo strany otca alebo zo strany matky. Záverom uviedol, že maloleté dieťa je v takom vývojovom období, kedy už dokáže samo rozhodovať o sebe, vyjadriť svoj názor, svoju predstavu, taktiež ide o dieťa intelektovo zdatné, je vhodné akceptovať jeho názor, ktorý znie, že maloletý D. nemá záujem o striedavú starostlivosť. Aktuálne je aj viac citovo naviazaný na matku, je spokojný s ňou, silnejšie citové puto má vytvorené s matkou, s ktorou chce aj bývať, s otcom sa neodmieta stretávať, ale nie v rámci striedavej výchovy, tú aktuálne odmieta. Vo svojom aktuálnom prostredí má kamarátov, u otca nie. Aktuálne považuje za vhodnejšie pre pokojný psychický vývin maloletého zveriť do osobnej starostlivosti a výchovy matke. Je však vhodné, aby bol styk otca s dieťaťom realizovaný každý druhý víkend a to od piatku do pondelka, s tým, že otec si ho zoberie v piatok priamo zo školy, resp. z tréningu.

Otec závery znaleckého posudku namietal, uviedol, že mal jednoznačne pocit taký, že znalkyňa v rámci znaleckého posudku sa vyjadrí k tomu, že striedavá starostlivosť môže pokračovať. Uviedol, že po dlhšej dobe, keď bol chlapec s ním, nebol žiaden problém. Nakoľko chcel, aby sa obnovili vzťahy medzi ním a maloletým z dôvodu absencie týždenných stretávaní, žiadal, aby súd vydal predbežným opatrením uznesenie, ktorým by mu bol aspoň upravený styk s dieťaťom, aby aspoň aj on mal možnosť nejakým spôsobom sa podieľať na výchove dieťaťa počas súdneho konania. Na základe týchto skutočností potom súd pod sp.zn. 11P/1/2015-140, zo dňa 27. apríla 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.5.2016, vydal rozhodnutie, ktorým upravil otcovi styk s D. každý druhý a štvrtý týždeň a to od piatku od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. Toto predbežné opatrenie má byť v účinnosti do právoplatného ukončenia veci samej.

Na pojednávaní konanom dňa 22.6.2016 matka uviedla, že napriek tomu, že takéto predbežné opatrenie ohľadne úpravy styku je, chlapec sústavne odmieta ísť k otcovi. Nechce byť tak dlho u otca, resp. už jej povedal, že nechce k otcovi chodiť vôbec. Nachystala ho, odmietol ísť. Nakoľko túto situáciu nevedela riešiť, ihneď to oznámila aj opatrovníkovi. Otec uviedol, že bol problém pri odoberaní dieťaťa, nakoľko sa nevedeli dohodnúť, ktorý týždeň je druhý. Následne keď bol s maloletým, uviedol, že podľa jeho názoru maloletý sa uňho cítil dobre. Potom matka odmietla, že dieťa nechce ísť za ním.

Opatrovník uviedol, že je pravdou, že matka oznámila na úrade práce, že chlapec s otcom nechce ísť.

Na základe všetkých týchto skutočností potom súd vypočul samotného maloletého, nakoľko jednoznačne sa aj súd potreboval oboznámiť so stanoviskom chlapca. Tu treba konštatovať, že predtým, ako maloletý v neprítomnosti rodičov vstúpil do pojednávacej miestnosti, otec mu zakričal „D. používaj svoj rozum a nie to, čo Ti hovorí mama“. Súd konštatoval, že maloletý bol absolútne suverénny, nemal žiaden problém s výsluchom. Po oboznámení sa s vecou uviedol, že všetko vie, o čo sa koná a že teda rodičia sa súdia. Na konkrétne otázky odpovedal promptne, pohotovo a celkový výsluch podľa názoru súdu vnímal veľmi dobre. Na základe týchto skutočností, keďže súd vzhľadom k veku poučil, že musí rozprávať pravdu uviedol, že nechce chodiť k otcovi. Uviedol, že sa u otca nudí, nemá tam kamarátov. Keď bol naposledy u otca, bolo však dobre, s dedkom hrabal seno, spal v samostatnej izbe, tatko má

kamarátku J. a má dieťa, kde si rozumie aj s otcovou kamarátkou, aj s týmto dieťaťom. Boli v Žiline v kine s otcom. Napriek tomu však, že takto strávil s otcom tieto dni uviedol, že k otcovi nechce chodiť. Viac v podstate k tomuto odmietol sa vyjadrovať, na otázky jednak zo strany opatrovníka, jednak zo strany súdu uviedol „nechcem“, „lebo nechcem“, „nepôjdem tam“. Jeho výpoveď je zaznamenaná. Poprel, že by mu matka kázala, ako má vypovedať. Povedal to tak, ako to cíti. Uviedol záverom, že keď býval u otca, najviac mu vadilo to, že tam nemal kamarátov a že si tam musel nosiť veci. V súčasnej dobe mu je lepšie. Uviedol, že všetko čo povedal, je schopný povedať otcovi do očí a nemá problém s tým, aby bol otec oboznámený s obsahom jeho výpovede.

V priebehu konania matka zmenila názor ohľadne výživného v prípade zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti a žiadala výživné upraviť od januára 2015, teda od doby, kedy je maloletý nepretržite u nej dôvodiac, že otec jej za toto obdobie výživné neposkytoval.

Matka v súčasnej dobe pracuje vo firme JM hair TEAM, s.r.o. Považská Bystrica, ako koloristka a manažér, pričom predložila súdu doklad o tom, že dosahuje príjem 486,- Eur. V spoločnej domácnosti nežije s nikým. Uviedla, že napriek tomu, že má priateľa, tento ju len navštevuje cez víkend, robí na stavbách. Ďalej uviedla, že býva v byte, za ktorý nemusí platiť nájom, nakoľko tento byt jej poskytla rodina, takže si platí len hotové výdavky, ktoré pozostávajú z energií v celkovej sume 200,- Eur. Čo sa týka maloletého, s týmto má náklady spojené so zakupovaním obedov do školy, školských potrieb, obedy platí 20-22,- Eur. Maloletý sa venuje hádzanej. S týmto má bežné výdavky na zakupovanie potrieb. Autobus mesačne stojí 15,- Eur, hádzaná 13,- Eur, 10,- Eur mesačne dáva do školy ako sú prvítka, vreckové podľa vlastného vyjadrenia dáva maloletému 50,- Eur. Platí mu telefón 8,-Eur. Na oblečenie mu dáva 50,-eur mesačne.

Otec okrem maloletého má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Žije s priateľkou, ktorá pracuje s príjmom 400,- Eur v čistom. Má staršie audi a volswágen. Podľa vlastného vyjadrenia zarobí cca 600,- Eur mesačne v hrubom, napriek tomu, že predložil daňové priznanie, z tohto daňového priznania mal súd za preukázané, že otec mal daňovú povinnosť v roku 2014, základ dane na 606,-Eur. Na argumentáciu zo strany súdu, že z takýchto finančných prostriedkov nie je schopný uhrádzať ani svoje základné životné potreby uviedol, že v kolonke výdaje sú uvedené čiastky rekonštrukcia baru, ktorý má v prenájme, ako aj ostatné potreby do tohto baru, preto sa to premietlo v daňovom priznaní. Skutočne však potvrdil, že zarába asi 600,-Eur. Okrem toho potvrdil, že pracuje v autoumyvárke svojho priateľa, ktorej nie je vlastník, zarába 300,- až 400,- Eur. Na otázku súdu, koľko zarábajú jeho zamestnanci uviedol, že cca 500,-Eur. Bar, ktorý prevádzkuje, mesačne platí 350,- Eur. Podniká samostatne.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletých detí, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon i rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zveria maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Ak je to v záujme dieťaťa, a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, a vždy s prihliadaním na záujmy maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa zverené rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd dospel k záveru, že nariadená striedavá starostlivosť, ktorá sa skutočne aj realizovala až do roku 2015, v súčasnej dobe vzhľadom k postoju maloletého nie je pre maloletého vhodná. Matka ako v návrhu, tak i na pojednávaní zdôvodňovala, prečo nie je striedavá starostlivosť vhodná. Uvádza, že je to práve chlapec, ktorý má s týmto značné problémy, aby bol u otca týždeň, tento ju žiadal viackrát, aby nemusel k otcovi na taký dlhý čas chodiť. Otec argumentoval, že toto je pohľad matky, pričom chlapec mu nikdy nepovedal, že má výhrady k tomu, aby sa s ním stretal. Na základe záverov znaleckého posudku, kedy znalkyňa uviedla, že v súčasnej dobe je taká situácia, že maloletý skutočne odmieta bývať u otca, ale najmä s poukazom na výpoveď maloletého, ktorý odmietol ísť bývať k otcovi, i keď je pravdou, že bez nejakého bližšieho špecifického určenia, aký dôvod má na to, v podstate sa maloletý stotožnil s návrhom matky a uviedol, že bývanie u otca týždeň je preňho neprijateľné.

Súd pri rozhodovaní musí jednoznačne brať do úvahy názor maloletého dieťaťa, ktorý vzhľadom k svojmu veku je schopný posúdiť dosah rozhodnutí, ktoré sa ho týkajú. Súd dospel k záveru, že vzhľadom k veku maloletého, ktorý má 11 rokov, je schopný tento už posúdiť skutočnosť, či chce byť u otca každý druhý týždeň, v týždňových intervaloch alebo nie. Súd musí konštatovať, že dieťa musí strieť určitú mieru vplyvu rodiča a nemôže si v podstate rozhodovať samo o sebe výlučne ako ono chce, ale súd mal aj inými dostatočnými dôkazmi preukázané, že maloleté dieťa vníma striedavú starostlivosť negatívne. Zdôvodnil to vzhľadom k svojmu veku a mentálnej vyspelosti v podstate tým, že tam nemá kamarátov, že sa tam nudí. Súd musí brať aj tieto skutočnosti do úvahy pri rozhodovaní o tom, či dieťa bude u matky, alebo u otca, alebo bude v striedavej starostlivosti. Aj samotný § 24 ods. 2 Zákona o rodine predpokladá, že pre naplnenie striedavej starostlivosti, teda aby táto bola vhodná, musia byť obaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať. Súd mal preukázané jednak výpoveďou rodičov, ale aj samotným znaleckým posudkom rodičov, naozaj, obaja sú spôsobilí dieťa vychovávať. Avšak zároveň toto ustanovenie odkazuje na tú skutočnosť, že takáto striedavá starostlivosť musí byť v záujme dieťaťa a musia byť lepšie zaistené potreby dieťaťa. Tvrdenie matky, že dieťa odmieta striedavú starostlivosť, sa potvrdilo samotnou výpoveďou dieťaťa, pričom dieťa skutočnosť, že by malo byť u otca týždeň vníma negatívne, teda nemožno konštatovať, že táto striedavá starostlivosť by zabezpečila lepšie potreby dieťaťa, ako tá skutočnosť, že dieťa bude u matky. Na druhej strane aj samotný súd nabádal otca, že nie je možné, aby sa k veci postavil tým spôsobom, že by odmietal dieťa. Otec má právo sa stretávať s dieťaťom a týmto sa podieľať na jeho starostlivosti. Napriek poučeniu zo strany súdu viackrát otec uviedol, že v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti matky on nežiada mať upravený styk. Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku, nakoľko aj opatrovník uviedol, že matka má splnené všetky podmienky k tomu, aby sa o dieťa riadne starala.

Ohľadne výživného súd potom rozhodol tak, že do úvahy bral príjmy otca, ktoré deklaroval na pojednávaní, ako aj príjmy matky s tým, že výživné je adekvátne k veku dieťaťa, jeho potrebám v zmysle návrhu matky o výške výživného. Sudca sa stotožnil s návrhom matky, že toto výživné je potrebné určiť od 1.1.2015, teda v podstate od vtedy, od kedy bolo dieťa výlučne u matky a otec žiadnym iným spôsobom na výživu dieťaťa neprispel, avšak tým chcel povedať, že stále platil rozsudok na základe ktorého bolo dieťa zverené do spoločnej striedavej starostlivosti obom rodičom. Z tohto dôvodu aj potom nedoplatok na výživnom zo strany otca súd povolil podľa § 160 ods. 1 O.S.P. otcovi splatiť v primeraných mesačných splátkach, nie jednorázovo, nakoľko výživné za toto obdobie v podstate určené nebolo.

Na základe všetkých týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.